105 . Bălăneasa | Comuna: Livezi | Judeţ: Bacău | Punct: La sud-vest de sat - Silişte | Anul: 2020

Anul: 2020
Cod RAN: 23305.03
Perioade: Preistorie
Epoci: Preistorie, Epoca bronzului, Hallstatt
Tipuri sit: locuire, descoperire funerară
Categorii sit: Neatribuit, Domestic
Autori: Lăcrămioara Elena Istina, Marius Alexandru Istina, Andrei Mircea Măgureanu, Tiberiu Plăcintă, Dănuţ Prisecaru, Simina-Mihaela Ilaș, Dragoș Mănescu-Bogdan
Instituții: Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", Bucureşti, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău, Complexul Muzeal "Iulian Antonescu", Bacău

Raport

Cercetarea arheologică a fost determinată de lucrările pentru construirea unei noi conducte destinată transportului de gaz în cadrul proiectului „DEZVOLTĂRI ALE SNT ÎN ZONA DE NORD-EST A ROMÂNIEI ÎN SCOPUL ÎMBUNĂTĂŢIRII APROVIZIONĂRII CU GAZE NATURALE A ZONEI PRECUM ŞI A ASIGURĂRII CAPACITĂŢILOR DE TRANSPORT SPRE REPUBLICA MOLDOVA”, dezvoltat de Societatea Naţională de Transport de Gaze Naturale „Transgaz” S.A Mediaş.

Situl, aşa cum a fost delimitat de diagnosticul arheologic, se află pe terasa râului Tazlău, pe malul stâng al acesteia, râul aflându-se la 1 km vest de sit. Situl este amplasat la cca. 400 m vest de DN 11 şi la 720 m SV de biserica ortodoxă, de o parte şi de alta a drumului care iese din sat spre râu.

Cea mai mare parte a sitului este dispus pe o mică terasă, delimitată la nord de Valea Bălăneasa, care se află la 400 m faţă de sit. Terasa amintită, face parte din şesul Enăcheştilor, parte a culoarului Tazlăului, mărginit la vest de Depresiunea Tazlăului din care face parte dealul Chichila, aflat imediat la vest de sit. Întreaga suprafaţă a sitului este cultivată în prezent.

Zona nu a mai fost cercetată arheologic până la realizarea prezentei cercetări preventive. Diagnosticul arheologic intruziv, care a determinat existenţa sitului arheologic, a permis identificarea unor complexe databile în epoca bronzului.

Suprafaţa investigată a sitului a fost decapată mecanizat, situaţiile arheologice fiind cercetate strict manual, prin secţionarea complexului pe un ax median. Pentru planul general s-a folosit o staţie totală Leica. Materialul arheologic a fost recoltat pe complexe precum şi pe situaţii stratigrafice.

Metodologia de cercetare a fost cea uzuală pentru arheologia preventivă. Solul vegetal a fost decopertat mecanizat, cu un excavator dotat cu o cupă de taluz, până la adâncimea de conturare a complexelor arheologice. Complexele arheologice au fost apoi cercetate manual, prin răzuirea suprafeţei pentru conturarea situaţiilor arheologice, desenarea grundului de surprindere şi fotografierea acestuia. Urmând secţionarea acestuia, desenarea şi fotografierea profilului complexului şi cercetarea completă a acestuia.

Situl se află într-o zonă cu depuneri sedimentare din miocenul inferior, potrivit hărţii geologice din 1978, editată de Institutul Geologic al României, foaia L_35_XV_21 Bacău. În general, pe toată întinderea suprafeţei cercetate variaţia solurilor întâlnite este redusă. Sub stratul vegetal (arabil) gros de circa 0,25-0,30 m, apare un strat argilos de culoare cenuşie, gros de cca. 30-35 cm, în care se distinge o uşoară pigmentaţie specifică locuirii antice, apoi un strat argilos de culoare gălbuie, steril din punct de vedere arheologic.

În suprafaţa de 3700 mp au fost identificate şi cercetate 240 de complexe arheologice datate în epoca

bronzului şi în prima epocă a fierului:

Locuinţe adâncite – 3

Gropi de stâlp/ par – 7

Gropi cu depuneri – 87

Gropi de provizii/ menajere – 137

Anexe – 5

Mormânt de inhumaţie – 1

Delimitate în urma decapării şi cercetate integral, complexele arheologice au constat în special în gropi cu destinaţii felurite şi mai puţin în structuri de locuire. Potrivit materialului arheologic identificat în complexe, acestea aparţin unui orizont cronologic din epoca bronzului şi un altul din prima epocă a fierului.

Situl reprezintă o aşezare deschisă, marcată de structuri de locuire sub forma unor gropi (mai ales în epoca bronzului). Pe baza acestui aspect, precum şi pe baza scanării geofizice, considerăm că ne aflăm într-o zonă periferică a aşezării, care, probabil, se dezvoltă mai la nord-est de zona cercetată în 2020.

Caracteristicile ceramicii şi a întregului material arheologic identificat în urma cercetărilor arată că suntem într-un sit cu nivele de locuire din epoca bronzului şi Hallstatt, şi nu într-un sit cucutenian, aşa cum ne lasă să înţelegem Repertoriul Arheologic Naţional. Prin urmare este un sit nou, necunoscut până în prezent, dacă nu cumva o fi situl cu Cod RAN 23305.02 (cod LMI BC-I-s-B-00703), dar care este localizat mult mai departe de zona studiată: la 2 km sud-vest de satul Bălăneasa şi la est de satul Poiana, pe malul estic al Tazlăului Mare.

Materialul arheologic identificat în complexele cercetate este reprezentat în marea majoritate de ceramică. Starea de conservare este în general cea de fragmentare puternică, fiind prezente, însă, şi destule fragmente ceramice de dimensiuni mai mari. Acestea din urmă permit identificarea unor caracteristici tipo-cronologice, care pot identifica şi aşeza materialele de la Bălăneasa la locul lor istoric: epoca bronzului – cultura Noua, respectiv Hallstat-cultura Ferigile-Bârseşti.

Ca urmare a cercetărilor arheologice preventive desfăşurate în perioada lunilor aprilie-mai 2020, pe terenul în suprafaţă totală de 3700 mp, situat în perimetrul sitului de la Bălăneasa, jud. Bacău, au fost identificate elemente de interes arheologic şi au fost cercetate integral.

Informații suplimentare online

Raportul 6547 din cronica.cimec.ro
Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro
